

Forslag

til

Lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

Fremsat den 3. marts 1964 af *Aksel Larsen, Morten Lange, Herluf Rasmussen*
og *Skræppenborg-Nielsen*.

§ 1.

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 388 af 4. december 1963, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 5, udgår.
2. I § 14, stk. 1, udgår 2. punktum:

„Endvidere kan fradrages de i indkomståret erlagte personlige skatter, der er pålignet til stat, kommune og kirke.“

§ 2.

Bestemmelserne i § 1 finder anvendelse fra og med skatteåret 1965-66.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget tilsigter at afskaffe skattefradragsreglen med virkning fra skatteåret 1965-66. Forslaget omhandler alene de herfor nødvendige ændringer i ligningsloven, nemlig ophævelsen af hovedbestemmelsen om fradrag af skatter i lovens § 14 og af reglen om beregning af et kunstigt skattefradrag for tilflyttere i lovens § 2.

Reformen nødvendiggør imidlertid ændringer i en lang række love og først og fremmest en ændret udformning af udskrivningslovens skalaer.

Af hensyn til skatteydernes dispositioner må forslaget om selve fradragsinstitutionens afskaffelse forelægges på et tidligt tidspunkt af indkomståret 1964. Derimod kan forslag til lov om udskrivning af statsskatterne for skatteåret 1965-66 ikke behandles allerede nu, og hvad øvrige nødvendige lovændringer angår, kan disse som umiddelbare følger af reformen henskydes til senere korrektioner. Der bliver således tale om at afskaffe forskellige besværlige bestemmelser i sømandsskatteloven, ændre fradragsregel og udskrivningssatser i selskabsskatteloven samt ajourføre en række skattelove og sociale love, der benytter den skattepligtige indkomst som kriterium. Det er endvidere en direkte følge af reformen, at reglerne om merindkomstfradrag ved skatternes beregning kan ophæves.

Endelig nødvendiggør reformen en ændring af udskrivningsreglerne for kommuneskatten, hvilken ændring må tage sit udgangspunkt i den endelige udformning af udskrivningsreglerne for statsskatterne. Der vil nedenfor blive gjort nogle bemær-

ninger om de problemer, skattefradragsreglen har skabt med hensyn til de personlige kommuneskatter.

Forslaget motiveres med de gennemgribende skadelige virkninger, som fradragsreglen har for hele indkomstskattesystemet, og for hvilke der allerede er redegjort i den store skattelovskommissionens betænkning af 1948 (I. del, siderne 19-29). Den dengang rejste kritik, der med de voksende skatter har fået stedse større gyldighed, skal kort omtales og suppleres.

De gældende skatteprocenter er baseret på en mindre indkomst end den virkelige, nemlig på indkomsten efter fradrag af betalte skatter. Følgelig må procenterne ansættes højere, end det ellers ville være fornødent for at opnå et givet provenu.

Disse kunstigt frembragte høje procenter har en række uheldige og utilsigtede følger.

Når skattebyrden bedømmes af den enkelte skatteyder, sættes den med skattefradraget reducerede indkomst i forhold til den umiddelbart pålignede skat, og der opstår derved urigtige forestillinger om beskatningens højde. Disse forestillinger præger den offentlige debat, hvor man som regel alene omtaler førsteårsskatten, og de må tillige antages at udgøre et vigtigt incitament til skatte-snyderi.

De høje procenter er i almindelighed ubehagelige såvel for administrationen som for skatteyderne. Der fremkommer spring i beskatningen, og en rimelig progression i skalaerne udelukkes.